

Щомъ стигнаха послѣднитѣ, всичкитѣ баталioni се нахвърлиха рѣшително вкупомъ върху люнета, нахлуха вжтрѣ и прѣвзеха два топа.

Редута, който трѣбваше да бѣде атакуванъ отъ стрѣлковия баталионъ отъ първата армия, се намираше прѣдъ селото Пелишатъ, много по нататѣкъ отъ люнета. Този баталионъ трѣбваше, слѣдоватателно, да прѣмине едно доста голѣмо пространство, прѣди да достигне до редута. Той сполучи да влѣзе въ този редутъ, слѣдъ прѣвземанието на люнета и залови тамъ единъ топъ; нѣколко роты му се изпратиха незабавно на помощъ.

Сражението бѣше още въ началото си. Отъ това що бѣ станало до тая минута, можеше да се заключи, че то ще бѣде жестоко, и че мѣнотитѣ ще се увеличаватъ отъ минута на минута. Османъ паша разбра, че ще има необходима нужда отъ резервъ. Припаситѣ, които носѣха съ себе си, не бѣха достатѣчни, за да може да се доведе до благоприятенъ резултатъ сражението, което взимаше неочаквани размѣри. Марешала испрати, слѣдователно, заповѣдъ на Адилъ паша да изпроводи незабавно отъ Плѣвенъ още 3 баталiona съ резервни боеви припаси.

Слѣдъ прѣвземанието на люнета, съгледаха укрѣпленията, които неприятеля бѣ въздигналъ край Эгальовица, отъ лѣвата страна